

Turecká arogance moci

- CZ24 News | 15. října 2019

Turecký vojenský útok do Sýrie ukázal realitu geopolitiky, kterou je právo silnějšího. Zároveň potvrdil názor, že Turecko je nespolehlivý a nevypočitatelný spojenec pro kohokoli. Erdogan se úspěšně dostal do pozice, kdy ho efektivně nepostihnou USA, Rusko ani EU. Jedná se o výsledek letité stupidní politiky ze strany EU a NATO zaměřené na podporu islámu a tažení proti Rusku. Výsledky vidíme na Balkáně i na Ukrajině a začíná se roztahovat i do střední Evropy. Zlo dohání svoje tvůrce. A euromarxistka Leyenová je stejně efektivní jako Merkelová, Čaputová, nebo Gréta.

Turecký vojenský útok proti kurdským enklávám v Sýrii opět ilustrativně ukázal, že německá euromarxistická EU je vedena neschopnými, služebnými, bázlivými, bezdětnými (s výjimkou Leyenové) omezenými babami, evidentně doslova bláznivými samým strachem a bezpohlavními muženami, které se jen tváří, že jsou muži. Mnozí jsou vydíratelní za své hříchy v minulosti, případně svých rodičů. Přehlídka totální impotence, trapného kdákání v médiích a výsledků stupidních euromarxistických experimentů typu likvidace státu a rodiny, podpory sexuálních deviací, parazitování a ekologické zlodějiny.

Kdo nemá stát a národ, nemá pozitivní ideu a za co bojovat. Kdo podporuje parazitování ve formě politických neziskovek, multikulturalismu a ekologických zlodějin, ten nemá peníze. Kdo nemá rodiny, nemá vojáky. Armády německé EU nemají žádnou morálku. Zachraňovat je mají Poláci, Češi a Slováci jako jejich kanónenfutr. Možná by euromarxisti měli na Erdogana poslat Grétu, aby se pobavil jejími komickými výstupy na úrovni dvanáctiletého nedochůdčete. Na druhé straně geopolitického hřiště jsou tvrdí chlapi, reprezentovaní osobnostmi Erdoganem, Trumpem, Putinem a Asadem. Za jejich zády se směje čínský prezident a baví se tím, jak mu podlézavý atomový Hřib vyhlašuje z Prahy válku, ukryt za mocnými zadky Merkelové a Posselta. Kdyby Hřib jako dávný piráti uměl vylézt aspoň do ráhnoví, ale ten leze zcela jinam.

Kdo z našich politiků, kteří kritizují Erdogana dá aspoň deset procent ze svých příjmů na zbraně pro Kurdy? Kdo vezme zbraň a půjde je podpořit? Nikdo z nich nezvedne ani zadek z dobře placeného křesla, ať se jedná o Babiše, jeho socialistického slouhu Petříčka, nebo Kalouska, případně nějaké nuly z vedení současné ČSSD, ODS, nebo již téměř neviditelných KDU, či STAN. Budou jen kafrat do médií, aby se na ně náhodou nezapomnělo, jak jsou moudří a nepostradatelní. Nebo pošlou našich pět a půl letadel bombardovat Ankaru? Asi sotva, protože naše armáda se připravuje na agresi proti Rusku pod německým velením. Kdyby se Erdogan naštvál, došla by turecká armáda, téměř bez boje, až do Prahy a Berlína. Na odpor by se možná postavili Řekové nebo Srbové. Ale proč by bránili německou EU, která pro ně neudělala desítky let nic dobrého. Ostatně ani Kurdové nemají z vojenského hlediska perspektivu. Pěší milice bez letectva a dostatečných počtů těžké výzbroje mohou působit útočníkovi ztráty, ale z dlouhodobého hlediska jsou odsouzeny k porážce. Čest reprezentantům SPD v Bruselu Davidovi a Blaškovi, kteří se ozvali v Bruselu. Jak jsem již dříve psal, dva stateční a doplňují morální. Ostatní europoslanci, kteří rádi žvaní o morálce, se předvedli více, či méně plnými kalhotami, které zakrývali ubohým žvaněním. Situace z hlediska značkového obkečení soudružek euromarxistek Jourové, Charanzové a Dlabajové nebyla doložena.

Všichni, kdo řeční o Kurdech přehlížejí zásadní fakt. Tento národ je dlouhodobě rozdělen na několik zneprátelených frakcí. Slouží jako žoldáci v tamním teritoriu různým stranám. Část z nich bojovala i na straně Turecka proti vojákům syrského prezidenta a podporovali spolu s EU a NATO rovněž umírněné islámské teroristy. Z dlouhodobého hlediska nejsou v regionu oblíbení. V době osmanské říše se podíleli na islámském teroru proti Arménům. V době dvou válek proti Iráku koalicí vedenou

USA byli spojenci americké armády, což jim nebylo zapomenuto, přestože jsou převážně muslimové. Trump proto ve své kritice Kurdů nemá úplnou pravdu. Další Kurdové podporovali Íránský režim. Tedy žádní svatí bojovníci za svobodu, demokracii a lidská práva. Když jsem byl na misi v Iráku, kolovalo tam přísloví: „s Kurdama, jako s kur...a.“

Na druhou stranu se jedná o tragédii národa, který připomíná svým osudem Židy. Dlouhodobě bez vlasti a všude pronásledovaní. A všichni na ně kašlou, protože si to nechtějí rozházet s Tureckem, které NATO potřebovalo desítky let jako raketovou základnu a silnou armádu pro válku s SSSR, později s Ruskem. Němci jako správní kolonialisté využili po druhé světové válce Turky jako levné pracovní síly. Teď, když je nahrazují kolonie Polsko, Česko, Slovensko a další by se jich logicky rádi zbavili. O tureckou demokracii a lidská práva se nikdo z jejich evropských a amerických hlasatelů nestaral, stejně jako o stále silnější islamistické nadšení a odpor k práci.

Je zvláštní, že si Kurdové dlouhodobě neuvědomují hlavní problém a pilíře politiky. Jsou to podraz a zrada. Počátkem dvacátých let minulého století garantovaly USA a Francie vznik národních států Arménů a Kurdů na území poražené osmanské říše. Nicméně velmoci se tehdy staraly o agresi proti tehdejšímu sovětskému Rusku, takže neměly čas plnit svoje závazky. Později na ně cudně zapoměly a mlčí k nim. To trvá dodnes, téměř sto let. Ostatně naše republika má dost svých zkušeností se spojenci, bez kterých jsme nemohli existovat. V době rakouské okupace, stejně jako v letech 1938 a 1968. V roce 1989 nám reprezentanti pražské havlérky vykládali, jaké budou skvělé zítřky se staronovými spojenci, a po třiceti letech jsme rozprodanou kolonií Německa. Můžeme si připomenout podrazy mladých socialistů Grosse, Sobotky, Dienstbiera, Pocheho, Petříčka a dalších vedených německým sluhou a eurokomisařem Špidlou vůči vlastnímu předsedovi a stejně ubohou, jako nenávislnou štvanici modrých ptáků proti zakladateli vlastní strany. Dnes samými úspěchy po odchodu Klause začínají zelenat a duhovět. Kurdové se spolehli na takzvanou západní demokracii a morálku a podle toho dopadli.

Erdogan je turecký prezident a prosazuje turecké zájmy. Ty jsou jiné, než kurdské, což je objektivní realita. Část Kurdů vytváří pro Turecko bezpečnostní problém, přestože jsou vlastně v právu. V případě potřeby dokáže Erdogan prosazovat turecké zájmy i silou a to i v zahraničí. Nemá smysl se bavit o milionech Turků v Německu, kteří by smetli Bundeswehr řešící veledůležitou otázku záchodu pro třicet pohlaví, stejně jako německou policii, která pronásleduje především vlastenecké občany, kteří si dovolují odmítat islám a sexuální úchylnosti. Muženy z německé EU s tureckým vojenským tažením do Sýrie nic nenadělají. Nanejvýš poletí trapná Merkelová znovu do Turecka plazit se a nabízet další peníze z našich daní. Plní se všechny negativní analýzy a předpoklady od roku 2013, ať se jedná o takzvané arabské jaro, válku v Sýrii, Ukrajinu, či možnost vzniku jaderné války v Evropě. Důvodem je totální rozvrat a bezprávnost v německé EU, zaviněný euromarxisty a prosazováním jejich zvrácených ideologií.

Trump, Putin i Si Tin Pching rovněž prosazují zájmy svých zemí, nikoli chiméry. Reprezentanti německé EU i jejich početní čeští sluhové nedokážou prosadit ani zájmy svých národů a EU. Při pohledu na aktéry světové politiky by měli raději mlčet, abychom nebyli ještě víc pro smích. Erdoganova hrozba na téma vypuštění více, než tři milionů takzvaných běženců ze Sýrie do Evropy je naprosto reálná. Kdo by se jí postavil, jestliže úřady EU nedokážou zastavit ani ilegální migraci a pašování lidí skupinami euromarxistů typu Raketeové. Nakonec ji Merkelová a spol. uvítají, protože budou moci posílit afroislámskou invazi a prosazovat direktivní rozdělování ekonomických parazitů, teroristů, násilníků, narkomafiánů a dalšího multikulturního, rasového, zdravotního a intelektuálního obohacení mezi členské státy a kolonie. Naši europoslanci a eurokomisařka to v Bruselu pod vedením ANO podporu další migrace určitě odhlasují, s výjimkou zástupců SPD. Můžeme si z tohoto hlediska připomenout naši novou povinnost implementovat do našeho zákona euromarxistickou zrůdnost, která má prosadit přijímání nejen opravdových běženců, ale rovněž vrahů, násilníků, teroristů a narkomafiánů jako ubohých uprchlíků zasluhujících si ochranu a doživotní placenou

dovolenou z našich peněz. Ke Kurdům se odvážně vyjadřuje kdekdo, ale k takové špinavosti a brutálnímu ohrožení bezpečnosti občanů z našich parlamentních politiků, premiérem počínaje, nečekne nikdo. Jen si náhodou nenaštvat německé panstvo z EU, případně německé banky sponsorující zadlužený a neprodejný Agrofert. Bylo by načase, aby se naši politici konečně začali starat o naše zájmy, které evidentně nejsou totožné se zájmy německé EU.